Анвоъи дорул ислом.

Бисмиллах валхамдулиллах, аммо баъад: ассаламу алайкум ва рохматуллохи ва барокатух / бахши :5

Росулуллох саллаллоху алайхи васаллам мефармоядки " дорул исломи" муслимин баъди аз дўврони нубувват то рузи қиёмат аз лахози хукуматийи "3 дўвра" ро тей хохад кард:

1-Хилофати мутобиқи манхаж ва равиши росулуллох саллаллоху алайхи васаллам.

خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ.

-2-Дўврони шохигарийки ба ду дастайи калон тақсим мешавадки, баъзи танхо бо хушунат хамрох хастанд,

ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاضًّا،

3-Ва баъзихо бо истибдод ва худкомагий хокимият мекунанд,

ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيّاً

Бозгашти дуборайи хилофат мутобиқи манхаж ва равиши росулуллох,

ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ[1]

Бояд дар хамин ибтидойи амр бидонемки росулуллох саллаллоху алайхи васаллам дар мовриди " дорул ислом" сухбат карда на дорул куфр. Яъни ин шохони хушунатгаро ва мустабид нез тобеъи қонуни шариати аллох ваа мужрийи қавонини шариати аллох ва мусалмон хастанд аммо мусалмоники дар у фисқхойи вужуд дорад ё ахли

---

[1] مسند أحمد ابن حنبل ١٨١٢٣ / تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاضًّا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيّاً ، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ،ثُمَّ سَكَتَ.

бидъат аст . Чун шохигарий еки аз бузургтарин бидъатхойи астки дар жойи
خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ
қарор гирифта аст.
Нўъмон ибни Башир рохимахуллох мегуяд баъди аз онки Умар ибни Абдулазиз рохимахуллох ба хокимият расид ин хадисро барояш невиштам ва гуфтам умидворамки амирал мўъминин аз чанин бидъатхойи дар хокимият ба дур бошад ва баъди аз ин ду хокимиятул аз валжибрия бошад ва ишон хушхол шуд.
Дар ин сурат мо хам акнун дар "дорул ислом" бейни ду хокимияти исломий
عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ هستيم،
Еки аз онхоро баъди аз 30 сол аз даст додем ва дигари хануз ба дастиш наёвордем. Хокимияти исломий ала манхажин нубувват бар ду асос шўро ва назорати умумий шикл гирифта астки се коркарди мухим дорад:
«أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ» و«آَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ»
то заминахойи муносиби
«فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ»
барои бандагони аллох дар замин фарохам бишавадки хадафи нахоийи хилқат аст:
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (ذاريات/۵۶)
Аммо хокимиятхойи
«مُلْكًا عَاضًّا» و «مُلْكًا جَبْرِيّاً»
хар ду бидъатхо ва фисқхойи хастандки аллох таоло шариатишро барои ришакан кардани чанин бидъатхойи дар зиндагийи ижтимоийи инсонхо фристода аст ва харгиз ин бидъатхо ва фисқхоро

намепасандад, инхо мамнуъахо ва зидди арзишхойи дар амри хокимият хастандки еки аз коркардхойи ислом аз бейн бурдани ин фисқхо ва бидъатхост, аммо аз руйи ночорий ва ба хукми " зарурат" аз суйи муслимин ба унвони жойгузин ва " бадили" " хилафату ала манхажин нубувват" мовриди истефода қарор мегиранд то замоники дубора ба матлуби худ яъни " дорул адл" " хилафату ала манхажин нубувват" даст пейдо кунанд.

Ин сабкхойи хукуматийи шохигарийи хушунат талаб ва мустабид мовриди пазириш ва таъйиди ислом нестанд аммо вужуд хоханд дошт хамчунонки дорул куфр хам мовриди таъйид нест аммо вужуд дорад. Муслимин ба хукми зарурат ва изтирор, ба далоил ва асбобики барои худ фарохам карданд, ё вориси ирсияйи гузаштагони сахл ингор ва хатокори худ шуда ва бар онхо тахмил шуда аст, ба унвони " бадил" ва " жойгузин" мажбур ва ночор ба пазириши хокимиятхойи исломий ғейри аз " хилафату ала манхажин нубувват" дар " дорул ислом" мешавандки мо аз он ба унвони " бадили изтирорийи исломий" ёд мекунем. Яъни бадили хилафату ала минхажин нубувват хастанд ва дар холати изтирор ва ночорий мовриди пазириш воқеъ шуданд ва мухимтар аз он инки мужрийи қавонини шариати аллох нез хастанд ва исломий махсуб мешаванд.

Албатта фуқахо нез хукуматхойи мовжуд дар дорул исломро даража бандий карданд:

1-Мартаба олий дорул исломро " дорул адл" номиданд.

2-Мартаба дувум ва пойинтар аз инро " дорул фисқ" ва дорул бағий" номиданд.

3-Ва охарин даражаро нез ба " дору ахли зимма" ихтисос доданд.

Дорул адл хамон: "халафату ала минхажин нубувват" астки дар ихтиёри жонишини росулуллох саллаллоху алайхи васаллам то замони амирал мўъминин Али ибни Аби Толиб ва фарзандиш Хасан розиаллоху анхума буд ва дорул бағий хам дарул исломий астки дар ихтиёри ахли бағий аз муслимин қарор дорад мисли хукумати Муовияки дар баробари хилифати исломий қарор гирифта буд ва манотиқиро тахти контроли худиш дошт. Дурул фисқ хам яъни дорул исломики дар он фисқхойи ба сурати озод сурат мегирад мисли порайи дўврони хокимияти шохони умавий ва аббосий ва усмоний ва ....
Тамоми ин маворид жузви " дорул ислом" хастанд аммо " дорул фисқ" ва " дорул бағий" мовриди таъйиди ислом нестанд ва агар каси чун Хасан ибни Али розиаллоху анхума ё онхамма сахоба ба " дорул бағийи" Муовия тан медиханд аз руйи ночорий ва мажбурий ва ба далили холати изтирор ва зарурат астки дар он офтоданд ва рохи дигари боқий намонда аст.
Ё замоники хокимияти Язид ибни Муовия ва Абдулмалик ибни Марвон ва Хажжож ибни Юсуф сақафий бар муслимин тахмил мешавад дорул фисқи шикл мегирадки муртакиби бузургтарин фисқ яъни рехтани ба нохақ хуни муслимин мешаванд ва хар каси хар чи дар ин замина дуст дорад бар сари мўъминини чун Хасан ибни Али ва Абдуллох ибни Зубайр розиаллоху анхум ва хазорон мўъмини дигар дар меоварад бидуни онки каси битавонад жилови онхоро бигирад. Чун жилови қудрати хукуматийро танхо бо қудрати хукуматий метавон гирифт хамон корики росулуллох саллаллоху алайхи васаллам анжом дод ва хамон корики Абу Бакр ва Умар ва Усмон бо

сосониён ва румихо ва ғейрих анжом доданд ва хамон корики Муовия бо Али ва Хасан розиаллоху анхума анжом дод.
Ё пойинтар аз ин тавассути Мамун ва Муътасим ва Восиқ аббосий ба воситайи дўврони 15 солайи тахти унвони дўврони михнати халқи қуръон " дорул фисқ" бар муслимин тахмил мешавадки дар зимни он садхо мўъмин зиндоний ва шиканжа ва хатто эъдом мешаванд. Ба хамин тартиб дар дўврони мухталиф фисқхойи мухталифи боиси тўлиди " дорул фисқ" хойи мухталиф дар миёни муслимин шуданд.
Ин " дорул бағий" хо ва ин " дорул фисқ" хо харгиз мовриди таъйиди ислом набуда ва нестанд аммо баъди аз онки муслимин асбоби инхидоми " дорул адл" хилафату ала минхажин нубувват" ро фарохам карда ва аз ин неъмат худро махрум карданд, ба хазорон фисқ худро мубтало ва олуда кардан ва то замоники бори дигар ба хамон " дорул адл" ,
ثُمَّ تَكُونُ خِلاَفَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ،
Барнагарданд ин " дорул бағий" хо ва ин " дорул фисқ" хо вужуд хоханд дошт ва бояд шохиди хазорон фисқи ғейри шаръий мисли тафарруқ ва тасаллути куффор бар муслимин ва фақр ва гумрохийхойи ошкор ва бисёри аз мафосиди ахлоқий ва рафторий бошандки танхо рохи нобудийи онхо хукумати исломий бар манхажи нубувват ва тўлиди уммати вохиди аст, ва аз бейн бурдани ин фисқхо харгиз кори инсонхойи мутафарриқ ва гуруххо ва жамоатхойи гуногун ва мутафарриқ ва анжуманхойи хейрия ва таблиғий ва ғейрих набуда ва нест балки танхо кори хукумати исломий ала манхажин нубувват аст. Чун ба қовли Умар ибни Хаттоб ва Усмон ибни Афвон розиаллоху анхума:

«إنَّ اللهَ يَزَعُ بالسُّلطان ما لا يَزَعُ بالقرآن»

Худованд бо қудрати хукуматий, кориро ба анжом мерасонандки, бо қуръон ба анжом намерасонад.

Холо ин дўвроники мо қарнхост аз " дорул адли" хилафату ала минхажин нубувват махрум шудаем ва хануз хам натавонистаем бори дигар ин неъматро ба даст биёварем, ва " куффори шишгона" йи ошкор (яъни 1. Аллазина хаду. 2. Вассоибин.3. Ваннасоро.4. Валмажус. 5.Валлазина ашроку (мушрикин ё ба забони имрузин секуляристхо) ва 6. Муртаддин) бо хамкорийи дорудастайи мунофиқин ва куффори пинхони дохилий касифтарин жиноётро нисбат ба мўъминин муртакиб мешаванд, ва бисёри аз сарзаминхойи исломийро ба ишғоли худ дар овардаңд, ва ба таррожи манобеъи моддий ва хатто фосид намудани ақоид ва фарханги муслимин машғуланд; ва дар баробари ин тахожум " дорул исломий" бо фисқхойики вужуд дорад мисли Муътасим аббосий метавонад аз жон ва номус ва мол ва ватани мо мухофизат кунад, агар мо ба хукми зарурат аз чанин дорул исломий бар алайхи чанон куффори истефода кунем масири ғейри шаръийро рафтем?

Мо аз хўроки солим яъни: " дорул адли" хилафату ала минхажин нубавват" махрум шудем ва хануз натавонистем заминахойи бозгашти он ва тахаққуқи ваъдахойи росулуллох саллаллоху алайхи васаллам

«ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ»

фарохам кунем дар чанин холатики хануз " зарурат" бар мо хоким аст чи бояд кард? Дар холики бештар аз 5 миллиярд душмани кофари даранда ва берахм ва миллионхо муздури махаллийи онхо моро мухосара кардандки агар хазорон фожеъа мисли ончи дар

Андалус ва замони муғулхо ва ё дар хамин асри хозир мисли ончики дар Босния ва Харзгувин ва Африқойи марказий ва Миёнмор ва Хинд ва Афғонистон ва Сумоли ва Яман ва Ироқ ва Сурия ва Либий ва Моли ва Миср ва Туркистони шарқий ва Чечен ва Туркистони ғарбий ва Тожикистон ва сарзамини вахий ва ғейрих бар сари мо биёяд каси нестки ба додимон бирасад ингор муслимин бо инхамма жамиати миллиярдий дар мовқеияти худишонро қарор додандки росулуллох саллаллоху алайхи васаллам дар мовриди чанин мовқеияти мефармояд:

يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا،

наздик аст умматхо алайхи шумо хамдигарро даъват кунанд хамонтурики гурснагон бар сари суфра хамдигарро даъват медиханд,

فَقَالَ قَائِلٌ: وَمِنْ قِلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟

гуяндайи гуфт оё аз ками теъдоди мо дар он руз аст?

قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ وَلَيَنْزَعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمُ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ،

фармуданд: балки шумо онруз зиёд хастид ва ле монанди каф руйи сел хастид ва аллох субхана ва таоло тарс ва хайбати шуморо аз дили душманонитон берун мекунад ва дар қулуби шумо вахн меандозад?

فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ» [٢]

"гуянда гуфт ё росулуллох (саллаллоху алайхи васаллам) вахн чист? фармуданд: хубби дунё ва карохат аз марг"

---

[٢] سنن أبي داود/ ٤٢٩٧، مسند أحمد/ ٢١٨٩٠، مسند أبي داود الطيالسي/ ١٠٨٥ / ، وأحمد (٢٧٨/٥) (٢٢٤٥٠)

Дар чанин холоти мо агар хӯроки солим гир наёвордем ва дар холати изтирор ва ночорий ва дармондагий қарор гирифтем хаққи худимон астки жихати хифзи жонимон аз хӯроки харом ва ғейри шаръий ба андозайи мовриди ниёз истефода кунем.
Дар низоми хуқуқи жазо ва татбиқи исломий фарохам омадани " шароити изтирор" аз жумла асбоби ибохайи журм махсуб мешавад, ва амали шахс журм махсуб намешавад; дар низоми хуқуқи дунёвийи секуляр хам боз " изтирор" аз жумла авом тӯвжих кунандайи журм махсуб мешавад.
Яъни: изтирор находи мустақилли астки аз дидгохи низоми хуқуқи исломий ва ғейри исломий ба сурати усули мовриди пазириш қарор гирифта аст ва каси наметавон ба шахси музтор ирод бигирадки чиро масалан аз фалон васила ва ё чизи харом ва мамнуъ ва ба истелох ғейри қонуний истефода карди? Ё масалан чиро замоники дошти аз гурснагий мемурди ба андозайи сир шудан ва нажот додани жонит дузди карди магар намедони дузди харом ва журм аст?
Аллох таоло ба сирохат мефармояд:
إِنَّما حَرَّمَ عَليكُم المَيتهَ وَ الدَّم وَ لَحم الخِنزير وَ ما أُهِلَ بِهِ لِغير الله (بقره/١٧٣)
(дар маводи гушти) танхо мурдор ва хун ва гушти хук ва ончи номи ғейри аз худо бар он гуфта шуда бошад бар шумо харом карда аст; аммо агар дар холати изтирор қарор гирифтем чи? Тамоми ин харомхо мубох мешаванд то замони бардошт шудани изтирор.
Аллох таоло мефармояд:
وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ(انعام/١١٩)
Ва ончи бар шумо харом аст баён карда аст магар ночор ва дармонда шавид (ва дар холати изтирор қарор бигирид) манот ва

иллат ва сабаби мубох шудани ин харом дар ин холати изтирор чист? дар хатар офтодани жон. Холо агар дин ва " дорул ислом" ва жон ва номус ва хонувода ва обру ва мол дар хатар қарор бигирад чи?
Ин воқеият дорадки аз замони суст шудани пояхойи хукуматийи
« خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ»
То кунун ба нисбатхойи мухтилифи дин,"дорул ислом", жон, номус, обру, озодий ва амволи муслимин дар муъарразхи хатари шадид ва жиддий қарор гирифта аст ва ошкоро умуми муслиминро тахдид мекунад ва кор ба жойи расидаки муслимин шохиди нобудийи онхамма мусалмон ва аз даст рафтани онхамма замини пахновар дар Андалус ва Африқо ва Осиё ва Европо шаванд.
Агар дар чанин вазиати муслимин ба хукми изтирор ва зарурат " амдан" дар баробари ин хукуматхойи кофари мухожим ба хукумати дигари ғейри аз " халафату ала манхажин нубувват" чанг бизанандки мовриди пасанди аллох нест ва амали мужримона махсуб мешавад, аммо ба хотири нажоти дин," дорул ислом", жон, номус, обру, моли худ аз душманони дар камин нишаста ночоран ба он мутавассил мешавад ва " ночоран" мисли шахсики аз шиддати гурсганий ва дар холи марг аст ва " ночоран" жихати хифзи жони худ ва хонуводаш ба хурдани гушти хук ё мурдор мажбур мешавад ва ё " ночоран" даст ба дузди мезанад ва муртакиби журм мешавад, оё тибқи шариат амал нашуда аст? Бале, хам акнун ба далили набуди " хилафату ала минхажин нубувват" вазъи пеш омадаки жихати нигахдорий аз дин ," дорул ислом" жон, номус, обру, хонувода, мол ва сарзамини худ бояд дар масоили хукуматий муртакиби кори ғейри шаръий ва манъ шудайи шавемки " бадил" ва " жойгузин" амри шаръийи " халафату

ала минхажин нубувват" махсуб мешавад, аммо хамин амали мужримона ва " бадил" хам дар чорчуби қонуни шариати аллох таърифшуда ва жойи мегирад.

Пас "изтирор" яъни : ночорий, ногуризий ва дармондагий. Яъни шахс тахти шароит ва мовқеиятхойи тахдид омизий қарор мегирадки барои хориж шудан аз ин шароит ва мовқеиятхо мажбур аст корхойиро анжом дихадки дар шароити оддий ин корхо нопасанд, мамнуъ ва харом хастанд.

Имом Заракший рохимахуллох дар таърифи зарурат мегуяд: зарурат, расидан ба хадди астки агар шахси муртакиби амри харом барои рафъи он нагардад, халок шуда ё наздик ба халок шудан аст. Монанди касики дар изтирор барои хурдани ғазо ё пушидани либос астки, агар гурсна ё лахт бимонад, имкони халок шуданиш ё талаф шудани узви аз аъзойиш вужуд дорад. Ин холат, иртикоби харомро мубох мегардонад.[۳]

Пас фарқ аст бейни ниёз назди бештари мардуми ноогох аз шариат бо зарурати ки мовриди назари ахли фиқх ва шариат аст, ва хар ниёзи боиси халок шудани умури харом шуда намешавад, балки танхо дар холати зарурат астки харом шудахо ва мамнуъ шудахо мубох мешаванд. Имоми Шофеъий рохимахуллох мегуяд:

« لَيْسَ يحِلُّ بالحَاجَةِ مُحَرَّمٌ إلا فى الضروراتِ».[۴]

Хеч харомի бо хожат ва ниёз халол намешавад магар дар холати зарурат.

---

[۳] المنثور فى القواعد ۲/ ۳۱۳ – ۳۲۰ / الضروره، بلوغه حداً، إن لم يتناول الممنوع (أو المحرم) هلک، أو قارب الهلاک. کالمضطر للأكل و اللبس بحيث لو بقى جائعاً أو عريانا لمات أو تلف منه عضو، هذا يبيح تناول المحرم

[۴] الأم: ۲۸/۳

Ин холати изтирор хам танхо дар хурданийхо ва нушиданийхо хам нест,чун мумкин аст аз тахорат гирифта то соири умури зиндагийи худ дар холатхойи аз изтирор ва зарурат қарор бигирем, чунончи росулуллох саллаллоху алайхи васаллам ба сурат ом мефармояд:

«رُفِعَ عَنْ أمَّتِي ثَلاثٌ: الخَطَأ وَالنِّسيَانُ وَمَا استُكرِهُوا عَلَيهِ»[5]

Аллох мутаол дар мовриди уммати ман аз хато ва нисён ва фаромуший гузашт карда ва нез дар мовриди хар ончики бар онон икрох шуда ва тахти фишор ва мажбурий қарор гирифт. Ё

« إن الله وَضَعَ عَنْ أُمّتى الْخَطَأَ والنِّسيانَ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ »[6]

худованд хато ва корхойики афрод ба далили фаромуший ва тахти фишор ва мажбурий қарор гирифтан анжом медихандро, бахшида аст."

Дар инжо фуқахо бо истинод ба оёти қуръон ва соири манобеъи фиқхий қоидайиро ба вужуд овարданд тахти унвони

«الضَّرُورَاتُ تُبِيحُ المَحظُورَاتِ»

Заруратхо ижоза мубох шудани умури мамнуъ шуда ва нахий шударо медихад.

Албатта зарурат тамоми махзурот ва умури нахий шударо мубох намекунанд , балки бояд "махзурот" пойинтар аз " зарурат" бошанд; аммо агар мамнуъ шудахо ё "махзурот" бузургтар аз " зарурат" бошад набояд онро ижро кард ва мубох намегарданд. Дар усули фиқх, мубох шудани мамнуъ ва махзур барои " зарурат" тахти унвони " рухсат" аз он ном бурда мешавадки се гунаанд:

---

[5] نووى . المجموع ۴/۴۵۰ / السيوطي، الجامع الصغير۴۴۴۵ و...

[6] رَوَاهُ ابنُ مَاجَهْ والحاكِمْ

1-Рухсатики дар он: анжоми феъл бар шахс мубох аст ва бар у вожиб астки анжомиш дихад то замоники дар чанин холати изтирор қарор дорад. Мисли хурдани мурдор ё гушти хук ё нушидани шароб дар хенгоми гурснагий ва ташнагий ба андазайики монеъ аз марги вай шавад, ва ё хар амрики монеъ аз аз бейн рафтани диниш шавадки болотар аз жон аст бар шахс вожиб астки чанин афъоли харомиро анжом дихад ва агар анжом надихад гунохкор аст.

2-Рухсатики дар он: анжоми феъл бар шахс мубох аст ва шахс мухтор аст анжомиш дихад ё азимат карда ва анжомиш надихад хатто агар ба қиймати жониш тамом шавад. Мисли гуфтани каламайи куфр бар забониш (ончики Аммор розиаллоху анху анжом дод) ё нагуфтани он (мисли Сумайя розиаллоху анхоки ба хотири хифзи жониш куфр нагуфт).

3-Махзурот ва умури нахий шудайики набояд тахти хеч шароити анжомиш дихад хатто бо вужуди икрохи том. Мисли куштани муслимин, ё қатъи аъзойи онхо ё зино ё задани падар ва модарки гунохи анжоми чанин афъоли аз шахс мукрах бардошта намешавад.
Холо:
Мухолифат бо хилофати исломий ва бағий ва саркаший дар баробари чанин хукумати ва боиси рехта шудани хуни мўъминин ва тағйири ин хокимияти шаръий ба чизи бадтар ва пойинтар ва тўлиди уммул фасод ва бидъати чун шохигарий (аззан/ жибриян) ба жойи " хилофату ала минхажин нубувват" воқеан зулми ошкори аст ва аллох таоло амр мекунад:
وَلاَ تَرْكَنُواْ إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاء ثُمَّ لاَ تُنصَرُونَ (هود/۱۱۳)

Ва ба золимин такия мекунид (ки агар чанин кунид) оташи дӯзах шуморо фуру мегирад, ва (бидонидки) жуз худо дустон ва сарпарастони надорид ва пас аз (такия ба золимин, дигар аз суйи худо) ёрий намегардид ва (бар душманон) пийруз гардонда намешавид.

Дар ин сурат хамчунонки аллох таоло мефармояд:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ(بقره/۱۷۳)

Ба хамин тартиб хокимиятхойи мустабид ва золим ва жибргаро (аззан/ жибриян) ро нез мамнуъ карда ва ба муслимин амр карда астки аз чанин хокимиятхойи дурий кунанд; аммо агар дар холати изтирор ва зарурат қарор гирифтем чи? :

فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ(بقره/۱۷۳)

Ва ле он касики мажбур шавад дар суратики алоқаманд набошад ва (аз хадди рафъи зарурат) мутажовиз набошад, гунохи бар у нест.

Агар мухофизат аз " жони" инсонро дар чанон холати қарор медихадки ба чанин хароми панох бибарад ва хатто истефода аз он то расидан ба хӯроки солим бар вай вожиб мешавад ва чунончи истефода накунад ва бимирад дучори гунохи қатли нафс шуда ва гунохкор аст, холо панох бурдан ба хокиммияти мамнуъ шудайики мужрийи қавонини шариати аллох аст ва алова бар " жон" аз " дин" ва " дорул ислом" ва " номус" ва " обру" ва " мол" ва "мовжудияти шахсий ба унвони ек мусалмони пойбанд ба қавонини шариати аллох" мухофизат мекунад бояд чи жойгохи дошта бошад? Бидуни шак бояд ба чанин хокимияти панох бурд ва аз он жихати хифзи инхамма умури зарурий дар баробари инхамма кофари мухожим истефода кард.

Дар инжо ин қоидайи мухим нез бо қоидайи дигари мохкам мегардадки:
..ما أُبِيحَ لِلضَّرُورَةِ، يُقدَرُ بِقَدَرِهَا
яъни
«الضَّرُورَةُ تُقَدَّرُ بِقَدَرِهَا»
чизики ба хотири зарурат мубох шуда аст танхо ба андозайи аз он истефода мешавадки он заруратро аз бейн бибарад на бештар. Масалан шахсики дар холи халок аст танхо ба андозайики гурснагияшро рафъ кунад аз моли дигарон бидуни ижоза бармедорад, на инки иқдом ба бардоштани соири чизхо кунад. Ё докторики зарурат астки ба фалон қисмат аз аврати мариз нигох кунад набояд бештар аз ниёз нигох кунад.
Ё агар дар " дорул ислом" аз руйи ночорий аз хукумати " бадил" хукумати " хилафату ала минхажин нубувват" истефода куни танхо жихати хифзи заруриёти дин, " дорул ислом", жон, номус, обру, хонувода, озодий, мол ва харакат дар рохи ислохгарий ва иртиқойи он ба " хилафату ала минхажин нубувват" жилов мерави, на дар фалон фисқики комилан мухолиф ва монеъи ислохгарий ва иртиқойи он ба " хилафату ала минхажин нубувват" мешавад.
Ё сайййидина Хасан ибни Али розиаллоху анхума сарвар ва сайййиди жавонони ахли бехишт ва амирал мўъминини " дорул ислом" ва " хилафату ала минхажин нубувват" дар бейни кинорагирий ва назорагар шудан ва сукути мўъминин ва хатто бевафоийи атрофиён, тафарруқ ва харж ва марж, қахтий ва гурснагий, хатари мунофиқини дохилий, ва хатари куффори ошкор ва дар камин нишаста ва захм хурдайи дохилий ва хорижий, ва дар кул хатари инхидоми дини ислом ва " дорул ислом" ва муслимин ва ширки

тафарруқ қарор мегирад " ночоран" ва ба хукми " зарурат" дар масалайи хукуматий тан ба мамнуъ шуда ва бидъатий медихад жихати хифзи дин ва " дорул ислом" ва жин ва номус ва обру ва моли ва соири заруриёти муслимин. Дар инжо аз даст додани хокимият мартабайи пойинтар аз аз даст додани дин ва дорул ислом аст. Амирал мўъминин Хасан ибни Али розиаллоху анхума аз ду зарар " ахаффуз зарарайн" ро интихоб карда ва афсадуро ба фосид дафъ мекунад ва мажбур ба пазириши " ақаллаз зарарайн" ё " ахваназ зарарайн" мешавад.

Ин хукумати бадилики жойгузини хукумати шаръийи ишон шуда буд хаддиақалиш ин будки метавонист ба сурати заъиф аз асли ислом ва дорул ислом ва муслимин мухофизат кунад, хар чанд бидъати бузург чун шохигарий ва фисқхойи хам дар зиндагийи хукуматийи муслимин вужуд дошт ва то кунун хам ба нисбатхойи мухталифи вужуд дошта аст,аммо иттифоқоти мисли аз бейн рафтани дин ва " дорул ислом" ва жон ва номус ва обру ва моли муслимин дар Андалус ва дар замони хамлайи муғулхо ва замони хозир дар аксари сарзаминхойи мусалмон нишин аз Туркистони шарқий гирифта то ғарби исломий жиловгирий ба амал омад, ва эхтимоли хамалоти куффори хорижийро аз бейн бурд, ва тахаррукоти мухаррибини дохилий чун хавориж хам махдуд ва тақрибан хунсо шуд.

Холо мезон ва андозайи заруриётики амирал мўъминин Хасан розиаллоху анху пеш рафта буд то кужо буд? Агар ба манобеъи торихий нигох кунем еки дигар аз шароити сулхи Хасан ибни Али бо

Муовия ин будки пас аз Муовия, Хасан ибни Али зимоми умурро ба [7] даст гирад.   Ва Муовия хам ќовл додки чунончи замони тавони рахбарийи мусалмононро надошта бошад, зимоми умурро ба Хасан [8].розиаллоху анху биспорад. Ё ибни Хажар Химматий мегуяд: дар пеймони сулх, ќарор бар он шудки жонишини Муовия, тавассути [9].шўройи мусалмонон таъйин гардад.

Пас мо дар ин холати зарурат ва изтирор тибќи ќоидайи шаръий

«الضَّرُورَاتُ تُبِيحُ المَحظُورَاتِ»

дар " дорул ислом" бо ин хукуматойи " бадил" вориди муомала мешавем ва тибќи ќоидайи шаръийи

«الضَّرُورَةُ تُقَدَّرُ بِقَدَرِهَا»

дар масири находина кардани " шўрохо" ва " назорати умумий" бар тамоми находхойи хукуматий ва иртиќоъ ва такомули он ба хукумати исломий "ала минхажин нубувват" ба пеш хохоем рафт биизниллах, ва ижоза нахохем дод дустони жохил ва душманони огох, моро ба дар жо задан ё аќаб гард бикашонанд.

Пас дар " дорул ислом" хукуматики дар холати изтирор ва зарурат ба унвони " бадил" ва жойгузини хукумати исломий " ала минхажин нубувват" мовриди пазириш ќарор мегирад тахти унвони хукумати "бадили+изтирорийи + исломий " аз он ном бурда мешавад, чун дар холати зарурат ва изтирор ва аз руйи ночорий ба унвони " бадил" ва жойгузини хукумати исломий " ала минхажин нубувват" пазирофта шуда ва бар " дорул ислом" бар асоси еки аз мазохиби исломий ё бар асоси ижмоъи муслимин дар шўройи улил амр хукумат мекунад.

---

[7] فتح الباري (۷۰/۱۳)
[8] سیراعلامالنبلاء (۲۶۴/۳)
[9] الصواعق المحرقه (۲۹۹/۲)

То инжо тамоми мазохиби исломий муттафиқул қовланд аммо замоники пойи мазхаби мухолиф ва ижтиход дар мовриди мазохиби дигар ба миён кашида мешавад дидгоххо ва ба дунболи он вокунишхо ва эъмоли муслимин тағйир мекунад.

Бу унвони мисол ибни Таймия нақл мекунадки уламойи шахри Қиравони Мисрроки фотимийхо (абидиюн) бар он хокимият доштанд дорул харб медонистанд ва бар хуккоми шиъайи фотимий [10] миср хукми куфр ва иртидод дода буданд.

Албатта дар он замон ғейри аз уламои ин шахр дар хеч жойи " дорул ислом" хеч фатвойи дода нашуд ва ин танхо фатвойи уламойи ек шахр буд. Ғейри аз он қарнхо баъад, Мухаммад ибни Абдулваххоб ва тамоми уламои нажд ва пейравони онхо фотимийхоро муртад ва сарзамини онхоро дорул харби мисли сарзамини мусайламайи каззоб [11] медонанд . Аммо нигох мекунемки Шофеъийхо ва соири уламои

моликий ва ханафий ва ғейрих чанин дидгохи надоранд ва каси чун Салохиддин Айюбий рохимахуллох ба хамрохи аммуйиш Ширкух барои ёрийи хукумати шиъа мазхаби фотимийи миср дар баробари куффори насроний ахли китоб ва душманони шумора 3 муслимин равона миср мешаванд ва хатто солхо мақоми визорати (онхам визорати мухимми чун визорати жанг ва вазири аъзами) ин хукуматро нез ба ухда мегиранд, бидуни онки дар он замон ва хатто пас аз он то кунун мовриди нақдий хам қарор гирифта бошанд. Оё шумо тасаввур мекунидки ба қовли наждийхо Салохиддин Айюбий

---

۱۰ مجموع الفتاوی ۱۷۸/۱۳

۱۱ محمد بن عبدالوهاب در مؤلفات شیخ الإسلام محمد بن عبدالوهاب، القسم الخامس، الرسائل الشخصیة ص ۲۲۰

рохимахуллох дар дарул харб вазири муртадди чун мусайламаи каззоб шуда бошад?

Пас ин " дорул ислом" мумкин аст мисли замони имоми Ахмад ибни Ханбал рохимахуллох тахти хокимияти " хукумати бадили изтирорийи исломийи" мўътазилихойи бошадки мўътақид ба фисқи чун халқи қуръон буданд ва имоми Ахмад хар касироки мўътақид ба халқи қуръон буд кофар медонист. Яъни аз нигохи имоми Ахмад ибни Ханбал рохимахуллох хаддиақалиш ин будки ин хокимияти мўътазилихо хокимияти ахли бидъат аст.

Ё ин дорул ислом мумкин аст хокимияти бадили изтирорийи исломий усмонийхойи суфий маслак бошадки тавассути уламойи наждий такфир шуданд ва хатто бар алайхи усомонийхо хам жанги мусаллахона анжом доданд ва ин дар холи будки каси чун шайх Саъид Пирон (зозакий ё хўромий) рохимахуллох жихати ихёйи ин хокимият қиёми мусаллахона анжом медихад, аммо ба далили хиёнати секуляристхойи муртадди курд ва хамкорийи онхо бо отатурки секуляр нехзатиш шикаст мехурад ва пас аз исорат тавассути секуляристхойи муртадди турк шахид мешавад. Нахсабуху казалика валлоху хасбиях.

Пас " дорул ислом" дар қолиби хукумати исломий " ала минхажин нубувват" ва дар қолиби " хукумати бадили изтирорийи исломий" қарор нест хатман тибқи мазхаб ва назар ва мейл ва фикр ва тафсири шумо бошад ва агар ғейри аз ин буд бояд рад шавад. Хаммайи мо бояд мовқеияти худимонро дар дорул ислом ва дар миёни дунёйи аз куфр " куфри шишгона" йи ошкор ва куффори пинхони дохилий ва дорудастайи мунофиқин ва секулярзадахоки

мустақиман асли ислом ва " дорул ислом" ва мовжудияти моро хадаф қарор доданд дарк кунем ва лааҡал хатто агар мухолифи новъи хокимият бар " дорул ислом" хастем амали мо тибқи ин қоидайи шаръий бошадки мегуяд:

«إِذَا تَعَارَضَ مَفْسَدَتَانِ، رُوعِيَ أَعْظَمُهُمَا ضَرَرًا»

Яъни агар ду падидайи фосид руй доданд ба он еки пардохта мешавадки зиён ва зарариш бештар аст.

Шак надошта бошид зарар ва зиёни дорул куфрики дини моро аз чохор маъни ва мафхуми он (1. Қудрати хокимият 2. Қонун ва барнома 3. Итоат ва фармонбурдорий 4. Мужозот ва подош) тухий ва холий мекунад бисёр бештар аз ихтилофоти фиқхий ва салиқаийи шумо бо соири тафосири исломий дар мухтассоти мазхабийи хамдигар аст. Фақат кофий аст нигохи ба сарзаминхойи мусалмон нишини биндозидки аз Туркистони шарқий то ғарби исломий тахти хокимияти куффори секуляри жахоний ва тоғутхойи секуляр ва муздури махаллий қарор гирифтанд.

Барои мо возих асткимо дар ислом ахком ва рафторхойиро доремки мисли намоз ва руза ва хаж ва садақа жанбайи шахсий ва гурухий доранд, аммо дар кинори ин ахком дар ислом қавонин ва ахкоми хам вужуд дорандки танхо аз тариқи хукумат ва қудрати хукуматий ба мархалайи ижро дар меоянд ва муслимин доройи хуқуқи хастандки танхо дар сояйи қудрати хукуматий метавонанд ба чанин хуқуқи бирасанд ва агар хукумати исломий набоша ин қавонин ва ахком ба куллий таътил мешаванд ва ин хуқуқ хам зерипо нахо мешаванд.

Хамчунонки дар " вазъи мовжуд" иттиходи исломий ба унвони " мархалайи гузор" и жихати расидан ба вахдати исломий аст, ба хамин тартиби хукумати бадили изтирорий исломий хам " мархалайи гузор" жихати расидан ба вазиати матлуби хукумати исломий бар минхажин нубувват аст.

Матлуби мо " вахдати исломий" ва " хукумати исломий ала минхажин нубувват" аст аммо ба унвони воқеияти мовжуд дар жахони маъосири муслимин, ва бо дид ва рувикарди воқеъ героёна бояд бигуем: феълан ва дар " вазъи мовжуд" чанин амри тақрибан ғейри мумкин аст ва ниёз ба тей кардани ек " мархалайи гузор" дорад.

Ин " мархалайи гузор" " иттиходи исломий " ва " хукумати бадили изтирорийи исломий " пули астки моро аз шароити феълий ва марзбандийхойи фирқаий ва жуғрофиёийки дар муодилоти миёни муслимин хокимият пейдо карда аст ва тамоми равобит ва рафторхойи муслимин бар онхо устивор шуда аст ва хатто назми " дорул ислом" бар пояйи ин марзбандихойи таснуъий шикл гирифта аст, ба " вахдати исломий" аз коноли шўройи улил амри муслимин ва ижмоъи вохиди онки жамоати вохидиро тўлид мекунад ва " хукумати исломий бар минхажин нубувват" мерасонад . Биизниллах.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Вассаламу алайкум ва рохматуллох ва барокатух.